

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 928

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 2 noiembrie 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 444 din 28 iunie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 4, 6, 16, 17 și pct. 19—23 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014 pentru modificarea și completarea Legii recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004.....	2–7
Decizia nr. 446 din 28 iunie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 257 alin. (4) din Codul penal	8–10
Decizia nr. 447 din 28 iunie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39 alin. (1) lit. b) teza a doua din Codul penal.....	10–12
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
846. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 1.215/2009 privind stabilirea criteriilor și a condițiilor necesare implementării schemei de sprijin pentru promovarea cogenerării de înaltă eficiență pe baza cererii de energie termică utilă	13
850. — Hotărâre pentru modificarea anexei nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 229/2009 privind reorganizarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva și aprobarea regulamentului de organizare și funcționare	14–15
866. — Hotărâre pentru completarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 837/1995 cu privire la criteriile de salarizare în valută și celelalte drepturi în valută și în lei ale personalului trimis în misiune permanentă în străinătate	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 444**

din 28 iunie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 4, 6, 16, 17 și pct. 19—23 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014 pentru modificarea și completarea Legii recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4, 6, 16, 17 și art. 19—23 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014 pentru modificarea și completarea Legii recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, excepție ridicată de Dan Gheorghe, în Dosarul nr. 38.513/3/2016 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 312D/2017.

2. La apelul nominal răspunde autorul excepției, Dan Gheorghe. Lipsește cealaltă parte. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 552—556D/2017, nr. 851D/2017, nr. 1.161D/2017, nr. 1.316—1.320D/2017, nr. 1.374D/2017, nr. 1.400—1.407D/2017, nr. 1.434D/2017, nr. 1.635D/2017 și nr. 1.939D/2017, având ca obiect aceleași excepții de neconstituționalitate, ridicate de Ion Cutăr, Constantin Giosu, Laurențiu Răuță, Ilie Gață, Marioara Gicoveanu, Florea Dinu, Octavian Costin, Anton Popescu, Constantin Topoliceanu, Gheorghe Enescu, Ion Cojocar, Nicolae Trifan, Mihai Bosun, Iuliana Lipoviceanu, Dumitru Puia, Doinița Chitic, Sergiu-Valeriu Cicu, Marin Florescu, Alexandru Irimie, Alexandru Preduș, Florea Ciulică, Constantin Nedea, Constantin Ghiță și Florea Ciachir, în dosarele nr. 42.605/3/2016, nr. 42.624/3/2016, nr. 42.627/3/2016, nr. 43.235/3/2016, nr. 43.239/3/2016, nr. 26.043/3/2016, nr. 41.920/3/2016, nr. 37.228/3/2016, nr. 24.501/3/2016, nr. 41.326/3/2016, nr. 41.336/3/2016, nr. 44.346/3/2016, nr. 28.442/3/2016, nr. 24.510/3/CA/2016, nr. 30.232/3/2016, nr. 30.238/3/2016, nr. 41.349/3/2016, nr. 41.356/3/2016, nr. 41.725/3/2016, nr. 41.858/3/2016, nr. 42.625/3/2016, nr. 11.246/3/2016, nr. 45.454/3/2016 și nr. 38.509/CA/2016 ale Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal.

4. La apelul nominal răspunde avocatul Ilie Drăguliu, pentru autorii excepției, în dosarele Curții Constituționale nr. 552—

556D/2017, nr. 851D/2017, nr. 1.161D/2017, nr. 1.316—1.319D/2017, nr. 1.374D/2017, nr. 1.400—1.403D/2017, nr. 1.405—1.407D/2017, nr. 1.434D/2017, nr. 1.635D/2017, nr. 1.939D/2017, având împuternicire avocațială depusă. De asemenea răspund, personal, autorii excepției Dinu Florea, în Dosarul nr. 851D/2017, și Constantin Topoliceanu, în Dosarul nr. 1.317D/2017. Lipsesc celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public și avocatul autorilor excepției sunt de acord cu conexarea cauzelor. Curtea, având în vedere identitatea de obiect a cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 552—556D/2017, nr. 851D/2017, nr. 1.161D/2017, nr. 1.316—1.320D/2017, nr. 1.374D/2017, nr. 1.400—1.407D/2017, nr. 1.434D/2017, nr. 1.635D/2017 și nr. 1.939D/2017 la Dosarul nr. 312D/2017, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul avocatului autorilor excepției, care solicită, în esență, admiterea acesteia, deoarece actul normativ criticat nu a fost supus transparenței decizionale, nu a avut avizul Consiliului Legislativ și nu a avut avizul organului de specialitate, respectiv Comisia parlamentară a revoluționarilor. Se susține că actul normativ criticat nu are lege de aprobare și, ca atare, după 3 ani de la data emiterii sale, efectele sunt caduce. Se mai susține că actul normativ criticat a fost adoptat cu încălcarea adevărului istoric și a înlăturat, pentru 240.000 de persoane, indemnizația reparatorie, care a fost singura sursă de subzistență a acestor persoane. Așadar, acest act normativ a fost adoptat în mod abuziv și nelegal.

7. Având cuvântul, autorul excepției de neconstituționalitate, Dinu Florea, solicită admiterea acesteia și depune la dosar un memoriu.

8. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale, și anume deciziile nr. 114 din 9 martie 2017 și nr. 832 din 14 decembrie 2017, prin care s-a reținut, în esență, că dispozițiile criticate nu contravin art. 16 din Constituție și că dreptul la indemnizația reparatorie nu este un drept fundamental.

9. Având cuvântul în replică, avocatul autorilor excepției susține că ideea potrivit căreia indemnizația reparatorie nu constituie un drept fundamental este contrazisă de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, și anume de Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kechko împotriva Ucrainei*, și de alte 5 hotărâri, potrivit cărora indemnizațiile reparatorii au același regim ca și pensiile și asigură dreptul la viață.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

10. Prin încheierea din 19 ianuarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 38.513/3/2016, prin încheierile din 2 februarie 2017, pronunțate în dosarele nr. 42.605/3/2016, nr. 42.624/3/2016, nr. 42.627/3/2016, nr. 43.235/3/2016 și nr. 43.239/3/2016, prin Încheierea din 13 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 26.043/3/2016, prin Încheierea din 13 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 41.920/3/2016, prin Sentința civilă nr. 1.989, pronunțată în Dosarul nr. 37.228/3/2016, prin Sentința civilă nr. 1.986 din 28 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 24.501/3/2016, prin încheierile din 22 februarie 2017, pronunțate în dosarele nr. 41.326/3/2016 și nr. 41.336/3/2016, prin încheierile din 8 martie 2017, pronunțate în dosarele nr. 44.346/3/2016 și nr. 28.442/3/2016, prin încheierile din 21 martie 2017, pronunțate în dosarele nr. 24.510/3/CA/2016, nr. 30.232/3/2016, nr. 30.238/3/2016, nr. 41.349/3/2016, nr. 41.356/3/2016, nr. 41.725/3/2016, nr. 41.858/3/2016 și nr. 42.625/3/2016, prin Sentința civilă nr. 6.469 din 10 noiembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 11.246/3/2016, prin Încheierea din 21 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 45.454/3/2016 și prin Încheierea din 16 mai 2017, pronunțată în Dosarul nr. 38.509/CA/2016, **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor „art. 4, 6, 16, 17, 19—23 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014”**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de reclamantul Dan Gheorghe, Ion Cutăr, Constantin Giosu, Laurențiu Răuță, Ilie Gață, Marioara Gicoveanu, Florea Dinu, Octavian Costin, Anton Popescu, Constantin Topoliceanu, Gheorghe Enescu, Ion Cojocaru, Nicolae Trifan, Mihai Bosun, Iuliana Lipoviceanu, Dumitru Puia, Doinița Chitic, Sergiu-Valeriu Cicu, Marin Florescu, Alexandru Irimie, Alexandru Preduș, Florea Ciulică, Constantin Nedea, Constantin Ghiță și Floarea Ciachir, în cadrul soluționării unor cauze de contencios administrativ, având ca obiect obligarea Comisiei parlamentare a Revoluționarilor din decembrie 1989 de a soluționa contestațiile împotriva deciziilor emise de Secretariatul de Stat pentru recunoașterea meritelor luptătorilor împotriva regimului comunist instaurat în România în perioada 1945—1989, prin care li s-au respins autorilor cererile de atribuire a titlului de Luptător cu Rol Determinant.

11. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorii acesteia susțin, în esență, că, „prin manevre dolosive și diversiune juridică”, cu nerespectarea principiilor de drept stabilite prin Legea nr. 24/2000, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014 a abrogat art. 9 alin. (6) din Legea nr. 341/2004, prin care se finaliza procedura de preschimbare a certificatelor doveditoare prin decret al Președintelui țării, în condițiile în care peste 28.000 de revoluționari nu au titlul de Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 și nu mai pot beneficia de drepturile prevăzute de Legea nr. 341/2004. Astfel, plata drepturilor prevăzute de Legea nr. 341/2004 se face numai pentru Luptătorii cu Rol Determinant, dar nu și pentru Luptătorii Remarcați prin Fapte Deosebite. Această discriminare persistă și prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014, prin faptul că Luptătorii Remarcați prin Fapte Deosebite sunt afectați, nemaiprimind indemnizația prevăzută de Legea nr. 341/2004, însă cei care nu au participat la Revoluția din Decembrie 1989, ci au participat la Revoluția din Brașov din 1987, beneficiază în continuare de plata indemnizației, ceea ce contravine art. 16 alin. (1) din Constituție. Referitor la art. 22 alin. (1) și la art. 47 alin. (2) din Constituție, autorii excepției arată că indemnizația prevăzută de Legea nr. 341/2004 a fost singura sursă de existență a revoluționarilor, iar, prin eliminarea acesteia, se încalcă dreptul la viață și dreptul la măsuri de

protecție socială. Având în vedere acestea, autorii susțin că dispozițiile de lege criticate contravin și art. 53 din Constituție, referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale, nefiind îndeplinite condițiile pentru o astfel de restrângere, aceasta fiind vădit disproporțională. Se invocă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului privind interpretarea art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitor la protecția proprietății private. De asemenea se invocă Decizia Curții Constituționale nr. 90 din 7 februarie 2012, prin care s-a reținut că sumele reprezentând indemnizații ce se achită beneficiarilor Legii nr. 341/2004 constituie într-adevăr un bun, în sensul art. 1 din Protocolul adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În final se invocă aspecte privind neconcordanța dintre anumite prevederi ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 95/2014.

12. **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate oferind garanțiile cuprinse în Constituție.

13. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

14. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă, în esență, Decizia Curții Constituționale nr. 864 din 10 decembrie 2015. Cu privire la invocarea art. 22 alin. (1) din Constituție se consideră că acesta nu este incident în cauză, argumentele expuse de autori fiind doar aprecieri subiective ale acestora față de consecințele directe ale aplicării normelor în situația lor. Cât privește critica referitoare la încălcarea art. 47 alin. (1) și art. 53 din Constituție se invocă Decizia Curții Constituționale nr. 88 din 28 februarie 2013, prin care s-a reținut că legiuitorul este liber să aleagă — în funcție de politica statului, de resursele financiare, de prioritatea obiectivelor urmărite și de necesitatea îndeplinirii și a altor obligații ale statului consacrate deopotrivă la nivel constituțional — care sunt măsurile prin care va asigura cetățenilor un nivel de trai decent și să stabilească condițiile și limitele acordării lor. De asemenea, legiuitorul va putea dispune modificarea sau chiar încetarea acordării măsurilor de protecție socială luate, fără a fi necesar să se supună condițiilor art. 53 din Constituție, întrucât acest text constituțional se referă numai la drepturile consacrate de Legea fundamentală, iar nu și la cele stabilite prin legi.

15. **Avocatul Poporului** precizează că își menține punctul de vedere, astfel cum a fost reținut în deciziile Curții Constituționale nr. 483 din 23 septembrie 2014, nr. 554 din 17 decembrie 2013, nr. 42 din 22 ianuarie 2014, nr. 244 din 29 aprilie 2014, nr. 398 din 15 iunie 2016 și nr. 178 din 29 martie 2016, în sensul că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

16. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente la ședința publică, actele depuse la dosare, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

17. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

18. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum este menționat în actele de sesizare, îl constituie prevederile art. 4, 6, 16, 17, 19—23 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014. În realitate, Curtea constată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014 pentru modificarea și completarea Legii recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 969 din 30 decembrie 2014, modifică, prin art. I, Legea nr. 341/2004. Astfel, obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie art. I pct. 4, 6, 16, 17 și pct. 19—23 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2015, având următorul cuprins:

„Art. I

Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 20 iulie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

[...]

4. La articolul 3 alineatul (1), literele a), b) și c) se modifică și vor avea următorul cuprins:

«a) *Erou-Martir al Revoluției Române din Decembrie 1989* — atribuit celor care s-au jertfit în lupta pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989 sau au decedat în legătură cu aceasta;

b) *Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989:*

1. *Luptător Rănit* — atribuit celor care au fost răniți în luptele pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989 sau în legătură cu aceasta, dacă au fost răniți prin utilizarea armelor de foc ori a tehnicii de luptă de către forțele represive, prin loviri sau alte violențe comise de reprezentanți ai acestora.

2. *Luptător Reținut* — atribuit celor care au fost puși în detenție preventivă, până în data de 22 decembrie 1989, de forțele de represiune, ca urmare a participării la acțiunile pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989.

3. *Luptător cu Rol Determinant* — atribuit celor care în perioada 14—22 decembrie 1989 au avut un rol determinant la declanșarea și victoria Revoluției Române din Decembrie 1989, și-au pus viața în pericol în confruntările cu forțele de represiune, au ocupat și apărat obiectivele de importanță deosebită, care au aparținut regimului totalitar, doar în localitățile în care, în urma acestor acțiuni și confruntări au rezultat persoane ucise, rănite sau reținute, până la fuga dictatorului.

4. *Luptător Remarcat prin Fapte Deosebite* — atribuit celor care, în perioada 14—25 decembrie 1989, au mobilizat și au condus grupuri sau mulțimi de oameni, au construit și au menținut baricade împotriva forțelor de represiune ale regimului totalitar comunist, au ocupat obiective de importanță vitală pentru rezistența regimului totalitar și le-au apărat până la data judecării dictatorului, în localitățile unde au luptat pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989, precum și celor care au avut acțiuni dovedite împotriva regimului și însemnelor comunismului între 14—22 decembrie 1989.

c) *Participant la Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989 - calitate onorifică.*»

[...]

6. După articolul 3 se introduc trei noi articole, articolele 3¹, 3² și 3³, cu următorul cuprins:

«Art. 3¹

În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *persoanele care au avut un rol determinant pentru victoria Revoluției române din decembrie 1989 — eroii martiri și Luptătorii cu Rol Determinant pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989;*

b) *urmaș de erou-martir — persoanele îndreptățite să beneficieze de prevederile prezentei legi, după caz, soțul supraviețuitor, părinții celui decedat și copiii acestuia;*

c) *obiective de importanță deosebită — clădirile de importanță deosebită, în care se găseau structurile regimului totalitar și alte clădiri publice: Opera din Timișoara, Comitetul Central și comitetele județene sau municipale ale partidului, Televiziunea Română și Radiodifuziunea Română și altele asemenea;*

d) *Secretariatul de Stat — Secretariatul de Stat pentru recunoașterea meritelor luptătorilor împotriva regimului comunist restaurat în România în perioada 1945—1989;*

e) *Asociațiile de revoluționari legal constituite până la data de 31 decembrie 1992 — asociațiile care au avut și au ca scop principal apărarea și promovarea idealurilor Revoluției Române din Decembrie 1989 sau apărarea drepturilor revoluționarilor, conform actului de înființare de la data constituirii, până la data de 31 decembrie 1992;*

f) *certIFICATELE preschimbate — certificatele care atestă titlurile obținute potrivit Legii nr. 42/1990, pentru cinstirea eroilor-martiri și acordarea unor drepturi urmașilor acestora, răniților, precum și luptătorilor pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, republicată, cu modificările și completările ulterioare, doar pentru cazurile în care solicitantul este posesor al Certificatului și titular al Brevetului de atestare a titlului acordat de către Președintele României, prin Decret prezidențial, publicat în Monitorul Oficial al României, preschimbate în baza prezentei legi;*

g) *Comisia parlamentară — Comisia parlamentară a Revoluționarilor din Decembrie 1989.*

Art. 3²

(1) *Persoanelor prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) pct. 4 li se vor elibera noi certificate pentru obținerea calităților și titlurilor prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) pct. 3, doar dacă îndeplinesc condițiile prezentei legi.*

(2) *Eliberarea certificatelor persoanelor prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) pct. 3 se face doar la cerere, în baza certificatului preschimbat.*

(3) *Eliberarea certificatelor persoanelor prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) pct. 3 se efectuează la cererea expresă a titularului de certificat, potrivit modelelor ce vor fi aprobate prin hotărârea de modificare și completare a normelor de aplicare a prezentei legi.*

(4) *Odată cu cererea pentru eliberarea certificatului pentru persoanele prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) pct. 3, și pentru obținerea noului certificat, solicitantul va depune certificatul preschimbat în original, împreună cu legitimația aferentă.*

Art. 3³

(1) *Calitățile obținute potrivit prezentei legi, pentru persoanele prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) pct. 1, 2 și 4 nu pot fi schimbate și se acordă în baza titlurilor acordate de către Președintele României, prin Decret prezidențial, publicat în Monitorul Oficial al României, conform Legii nr. 42/1990, republicată, cu modificările ulterioare.*

(2) *Prin excepție de la alin. (1), calitatea prevăzută la art. 3 alin. (1) lit. b) pct. 4 poate fi schimbată, la cerere, conform prevederilor art. 32.»*

[...]

16. La articolul 9, alineatul (6) se abrogă.

17. După articolul 9¹ se introduce un nou articol, articolul 9², cu următorul cuprins:

«Art. 9²

(1) Persoanele care solicită eliberarea certificatelor potrivit prezentei legi poartă răspunderea penală pentru corectitudinea întocmirii dosarelor, a documentelor și probelor aflate în acestea.

(2) Cererile care privesc eliberarea noului certificat de Luptător cu Rol Determinant, depuse conform art. 32, sunt analizate de o comisie alcătuită din cel mult 5 membri, angajați din cadrul Secretariatului de Stat, numită prin ordin al secretarului de stat, care este și președintele comisiei.

(3) Comisia prevăzută la alin. (2) procedează la soluționarea cererilor, verificând actele dosarelor care au fost depuse în termenele și condițiile prevăzute de lege pentru calitatea prevăzută la art. 3 alin. (1) lit. b) pct. 4 și care îndeplinesc condițiile și criteriile pentru eliberarea certificatului de Luptător cu Rol Determinant.

(4) După admiterea cererilor se procedează la eliberarea certificatului de Luptător cu Rol Determinant, potrivit metodologiei stabilite prin regulamentul de organizare și funcționare al comisiei, aprobat prin ordin al secretarului de stat.

(5) Secretariatul de Stat, cu avizul Comisiei parlamentare, va înainta periodic Președintelui României propunerile de atribuire a titlurilor pentru persoanele ale căror cereri au fost admise, în vederea publicării acestora în Monitorul Oficial al României.

(6) Soluțiile vor fi comunicate în termen de 45 de zile de la depunerea cererii. În cazul comunicărilor prin poștă, cu confirmare de primire, care nu sunt ridicate de către destinatar, termenul de 30 de zile pentru contestație curge de la data publicării deciziei Comisiei prin postare pe site-ul instituției.

(7) Contestațiile privind noile certificate — Luptător cu Rol Determinant se depun în termen de 30 de zile de la comunicare cu nominalizarea persoanelor în cauză și se vor adresa Comisiei parlamentare a revoluționarilor din decembrie 1989, care le soluționează potrivit normelor metodologice stabilite în acest sens.

(8) În termen de 45 de zile după acordarea titlurilor de către Președintele României și publicarea acestora în Monitorul Oficial al României, Partea I, Secretariatul de Stat transmite către casele de pensii adevărurile prevăzute la art. 41 pentru persoanele ale căror cereri au fost admise.»

[...]

19. Articolul 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

«Art. 11

Comisia parlamentară își continuă activitatea, conform prevederilor prezentei legi.»

20. Articolul 12 se modifică și va avea următorul cuprins:

«Art. 12

Prefecturile vor transmite Secretariatului de Stat, la solicitarea acestuia, liste nominale cu situația acordării drepturilor ce revin persoanelor prevăzute prin prezenta lege sau a drepturilor acordate acestora în baza legilor recunoștinței în vigoare la acel moment, precum și motivarea neacordării acestora.»

21. Articolul 13¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

«Art. 13¹

Sumele aferente plății indemnizațiilor pentru beneficiarii prezentei legi se suportă de la bugetul de stat, prin bugetele Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârștnice, Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Afacerilor Interne și Serviciului Român de Informații.»

22. Articolul 18 se modifică și va avea următorul cuprins:

«Art. 18

(1) Pentru cinstirea memoriei celor care și-au jertfit viața și în semn de grațitudine față de persoanele care au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987, se instituie următoarele calități:

a) persoană care a avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987;

b) soț al persoanei care a avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987, dacă îndeplinește condițiile prevăzute de prezenta lege;

c) urmași ai persoanelor care au decedat în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987.

(2) Nu pot beneficia de prevederile prezentei legi persoanele prevăzute la alin. (1) care au făcut parte din aparatul de represiune, securitate și miliție sau au desfășurat activități de poliție politică.»

23. Articolul 19 se modifică și va avea următorul cuprins:

«Art. 19

(1) Dovada calității prevăzute la art. 18 alin. (1) lit. a) se face de către persoana interesată, cu înscrisuri oficiale eliberate de către organele competente, din care să rezulte privarea de libertate în locuri de deținere, pentru efectuarea de cercetări, care a avut una dintre următoarele consecințe:

a) stabilirea domiciliului obligatoriu;

b) strămutarea într-o altă localitate;

c) deportarea.

(2) Dovada calității prevăzute la art. 18 alin. (1) lit. b) se face de către persoana interesată, cu înscrisuri oficiale eliberate de organele competente, din care să rezulte supunerea la presiuni, din partea securității sau a miliției, pentru stabilirea domiciliului în localitatea în care se afla deportat soțul, indiferent dacă această urmare s-a produs sau nu.»

19. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 22 alin. (1) privind dreptul la viață și la integritate fizică și psihică, art. 47 alin. (1) privind nivelul de trai decent și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. De asemenea se invocă prevederile art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitor la protecția proprietății private.

20. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 95/2014, prin raportare la aceleași critici de neconstituționalitate, respingând, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate (spre exemplu, prin Decizia nr. 114 din 9 martie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 16 mai 2017, prin Decizia nr. 785 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 17 martie 2017, Decizia nr. 660 din 8 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 160 din 3 martie 2017, Decizia nr. 398 din 15 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 686 din 5 septembrie 2016, Decizia nr. 389 din 14 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 28 septembrie 2016).

21. Prin Decizia nr. 114 din 9 martie 2017, paragrafele 39—43, Curtea a reținut că, în memoria celor care și-au jertfit viața și în semn de recunoaștere a meritelor celor care s-au remarcat în mod deosebit în lupta pentru răsturnarea regimului totalitar, ca recompensă a societății pentru contribuția adusă la înfăptuirea Revoluției din 1989, a fost adoptată Legea nr. 42/1990 pentru cinstirea eroilor-martiri și acordarea unor drepturi urmașilor acestora, răniților, precum și luptătorilor pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 198 din 23 august 1996, cu modificările

și completările ulterioare. Această lege stabilea titlurile care puteau fi acordate luptătorilor pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, după cum urmează, „*Erou-Martir al Revoluției Române din Decembrie 1989*”, „*Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989*” și „*Participant la Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989*”, precum și drepturile ce se cuveneau beneficiarilor acestor titluri. Legea nr. 341/2004 a abrogat Legea nr. 42/1990, însă a menținut unele dintre soluțiile legislative anterioare. Astfel, este păstrată denumirea titlurilor „*Erou-Martir al Revoluției Române din Decembrie 1989*” și „*Participant la Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989*”, iar titlul „*Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989*” se referă, în Legea nr. 341/2004, la trei categorii, și anume „*Luptător Rănit*”, „*Luptător Reținut*” și „*Luptător Remarcat prin Fapte Deosebite*”. Curtea a reținut că Legea nr. 341/2004 stabilea acordarea unor drepturi persoanelor care au obținut titlurile prevăzute de lege, printre care, potrivit art. 4, și dreptul la o indemnizație lunară reparatorie, în condițiile legii. Acordarea titlurilor se făcea prin preschimbarea certificatelor eliberate în perioada 1990—1997, privind calitățile și titlurile atestate potrivit Legii nr. 42/1990. Curtea a observat că, printr-o serie de acte normative, în perioada 2012—2014, indemnizația lunară reparatorie, prevăzută de art. 4 alin. (4) din Legea nr. 341/2004, de care beneficiau, în condițiile legii, persoanele care au obținut titlurile prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) pct. 3 din lege, respectiv titlul de „*Luptător Remarcat prin Fapte Deosebite*”, nu s-a acordat. Prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014 au fost modificate și completate unele dispoziții din Legea nr. 341/2004, care stabilesc categoriile de titluri ce se pot acorda luptătorilor pentru victoria Revoluției din Decembrie 1989 și drepturile corespondente deținerii acestor titluri. Astfel, sunt păstrate denumirile titlurilor de „*Erou-Martir al Revoluției Române din Decembrie 1989*” și „*Participant la Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989*”, iar titlul „*Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989*”, în noua formă a legii, se referă la patru categorii, și anume „*Luptător Rănit*”, „*Luptător Reținut*”, „*Luptător cu Rol Determinant*” și „*Luptător Remarcat prin Fapte Deosebite*”. În acest sens, potrivit art. 3 alin. (2) din Legea nr. 341/2004, titlurile instituite se vor acorda în condițiile legii, avându-se în vedere calitățile și titlurile atestate, potrivit Legii nr. 42/1990, doar pentru cazurile în care solicitantul este posesor al certificatului și titular al brevetului de atestare a titlului, acordat de către Președintele României, prin decret prezidențial, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I. Totodată, noul conținut normativ al art. 4 alin. (4) din Legea nr. 341/2004 prevede acordarea unei indemnizații de grațitudine lunară persoanelor care au obținut titlurile de „*Luptător cu Rol Determinant*”, cărora li s-au eliberat noile certificate, potrivit noii reglementări.

22. Cât privește critica raportată la art. 16 alin. (1) din Constituție, considerându-se că textele de lege criticate ar institui discriminări, prin sistarea plății indemnizației lunare reparatorii, Curtea, prin Decizia nr. 114 din 9 martie 2017, paragraful 49, a constatat că normele supuse controlului de constituționalitate se aplică tuturor destinatarilor săi, fără ca între aceștia să existe privilegii sau discriminări, astfel încât nu poate fi reținută încălcarea prevederilor art. 16 din Constituție. A nega posibilitatea legiuitorului de a modifica sau de a abroga o normă ar însemna negarea competenței sale legislative, ceea ce este inadmisibil. Din contră, legiuitorul, fie originar, fie delegat, trebuie să vegheze la asigurarea stabilității economice a țării și să ia măsuri în consecință (în acest sens, a se vedea Decizia nr. 90 din 7 februarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 228 din 5 aprilie 2012). Totodată, în jurisprudența sa, Curtea a statuat că nu constituie o discriminare faptul că, prin aplicarea unor prevederi legale, anumite persoane pot

ajunge în situații defavorabile, apreciate ca atare prin prisma propriilor lor interese subiective.

23. De asemenea, prin Decizia nr. 114 din 9 martie 2017, paragraful 50, Curtea, amintind jurisprudența sa, a statuat că dreptul la indemnizație reparatorie nu reprezintă un drept fundamental, astfel că „legiuitorul are libera apreciere asupra instituirii unor astfel de beneficii, precum și a stabilirii condițiilor și criteriilor de acordare”. Ca atare, Curtea a reținut că indemnizația se acordă în condițiile Legii nr. 341/2004, astfel cum a fost modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014 și Ordonanța Guvernului nr. 1/2015.

24. Referitor la critica potrivit căreia sistarea plății indemnizației reparatorii contravine dreptului de proprietate privată, prin Decizia nr. 389 din 14 iunie 2016, paragraful 54, Curtea a constatat netemeinicia acestei susțineri, invocând jurisprudența sa, prin care a statuat că dreptul la indemnizație reparatorie nu reprezintă un drept fundamental, astfel că „legiuitorul are libera apreciere asupra instituirii unor astfel de beneficii, precum și a stabilirii condițiilor și criteriilor de acordare”. Ca atare, indemnizația se acordă în condițiile Legii nr. 341/2004, astfel cum a fost modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014 și Ordonanța Guvernului nr. 1/2015.

25. Referitor la critica privind încălcarea art. 47 privind nivelul de trai, Curtea a reținut că Legea fundamentală consacră, în art. 1 alin. (3), caracterul de stat social al României, obligând statul, prin dispozițiile art. 135 alin. (2) lit. f), să creeze condițiile necesare pentru creșterea calității vieții, iar, prin art. 41 alin. (2) și art. 47 alin. (2) prevede dreptul salariaților, respectiv al cetățenilor, și la alte măsuri de protecție socială și de asistență socială decât cele nominalizate expres în Legea fundamentală, măsuri stabilite prin lege. Caracteristic tuturor acestor drepturi ale cetățenilor și obligații corelative ale statului este faptul că, în măsura în care nu sunt nominalizate expres de Constituție, legiuitorul este liber să aleagă, în funcție de politica statului, de resursele financiare, de prioritatea obiectivelor urmărite și de necesitatea îndeplinirii și a altor obligații ale statului consacrate deopotrivă la nivel constituțional, care sunt măsurile prin care va asigura cetățenilor un nivel de trai decent, și să stabilească condițiile și limitele acordării lor (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 1.576 din 7 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 32 din 16 ianuarie 2012).

26. Cât privește dispozițiile art. 53 din Legea fundamentală, prin Decizia nr. 88 din 28 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 167 din 28 martie 2013, sau prin Decizia nr. 314 din 5 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 538 din 21 iulie 2014, paragrafele 21 și 22, Curtea a reținut că dispozițiile art. 53 din Constituție nu sunt incidente, acestea având în vedere doar restrângerea exercițiului unor drepturi fundamentale. Curtea a constatat că, deși temeiul moral al acordării acestor beneficii, izvorât din sentimentul de recunoștință pentru cei care, prin jertfa și contribuția proprie, au condus la căderea regimului comunist și la instaurarea democrației, este incontestabil, acesta nu constituie, totuși, potrivit Constituției, o obligație de reglementare a statului în acest sens, neputându-se vorbi, astfel, de existența unui drept fundamental la obținerea unor indemnizații în virtutea calității de Luptător Remarcat prin Fapte Deosebite în cadrul Revoluției Române din Decembrie 1989. De asemenea, Curtea a arătat că indemnizația de revoluționar are un caracter reparatoriu, iar legiuitorul are deplina competență de a stabili condițiile și criteriile de acordare a acesteia, în temeiul art. 61 alin. (1) din Legea fundamentală. În acest sens este și Decizia nr. 193 din 2 aprilie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 416 din 10 iulie 2013.

27. În final, cu privire la art. 22 privind dreptul la viață și la integritate fizică și psihică, prin Decizia nr. 389 din 14 iunie 2016,

paragraful 59, Curtea a constatat că celelalte dispoziții din Constituție, invocate de autori, printre care și art. 22 din Constituție, nu au relevanță pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate.

28. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a schimba jurisprudența Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

29. În plus, cu privire la critica referitoare la abrogarea art. 9 alin. (6) din Legea nr. 341/2004, prin art. I pct. 16 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014, se reține că acestea aveau următorul conținut: „*În conformitate cu prevederile prezentei legi, titlurile prevăzute la art. 3 alin (1) se atribuie, prin decret, de către Președintele României, la propunerea Secretariatului de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989, cu avizul comisiei parlamentare constituite pentru controlul aplicării prevederilor prezentei legi, potrivit principiilor cuprinse la art. 2 și criteriilor stabilite prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi, pe baza certificatelor doveditoare preschimbate conform alin. (1).*” Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014 a reglementat o nouă procedură pentru obținerea certificatelor pentru noul titlu instituit, și anume acela de „*Luptător cu Rol Determinant*”, prevăzând la art. 3 alin. (2) din Legea nr. 341/2004 că titlurile instituite se vor acorda, „*avându-se în vedere calitățile și titlurile atestate, potrivit Legii nr. 42/1990 [...], doar pentru cazurile în care solicitantul este posesor al certificatului și titular al brevetului de atestare a titlului acordat de către Președintele României, prin decret prezidențial, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.*” Totodată, potrivit art. 3² alin. (4) din Legea nr. 341/2004, introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014, „*Odată cu cererea pentru eliberarea certificatului pentru persoanele prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) pct. 3, și pentru obținerea noului certificat, solicitantul va depune certificatul preschimbat în*

original, împreună cu legitimația aferentă.” Având în vedere reglementarea, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014, a noii proceduri pentru obținerea certificatelor pentru noul titlu instituit, și anume acela de „*Luptător cu Rol Determinant*”, era evidentă necesitatea abrogării art. 9 alin. (6) din Legea nr. 341/2004, deoarece aceste din urmă dispoziții se refereau la procedura de atribuire a vechilor titluri prevăzute de Legea nr. 341/2004, anterior intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 95/2014.

30. În final, referitor la critica privind neconcordanța dintre anumite prevederi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014, Curtea constată că aceasta nu poate fi primită, deoarece examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere conformitatea acestui text cu dispozițiile și principiile constituționale, iar nu compararea prevederilor mai multor legi între ele (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 701 din 27 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 906 din 8 decembrie 2015, paragraful 15).

31. În final, cu privire la susținerea din ședința publică a reprezentantului autorilor excepției, potrivit căreia, prin Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kechko împotriva Ucrainei*, s-ar fi stabilit că dreptul la indemnizația reparatorie este un drept fundamental, Curtea reține că această susținere nu poate fi primită, întrucât, la paragraful 23 al acestei hotărâri, s-a stabilit că „statul este cel care este în măsură să stabilească ce beneficii trebuie plătite angajaților săi din bugetul de stat. Statul poate dispune introducerea, suspendarea sau încetarea plății unor astfel de beneficii prin modificări legislative corespunzătoare. Totuși, atunci când o dispoziție legală este în vigoare și prevede plata anumitor beneficii, iar condițiile stipulate sunt respectate, autoritățile nu pot refuza în mod deliberat plata acestora atâta timp cât dispozițiile legale rămân în vigoare.”

32. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Dan Gheorghe, Ion Cutăr, Constantin Giosu, Laurențiu Răuță, Ilie Gață, Marioara Gicoveanu, Florea Dinu, Octavian Costin, Anton Popescu, Constantin Topoliceanu, Gheorghe Enescu, Ion Cojocar, Nicolae Trifan, Mihai Bosun, Iuliana Lipoviceanu, Dumitru Puia, Doinița Chitic, Sergiu-Valeriu Cicu, Marin Florescu, Alexandru Irimie, Alexandru Preduș, Florea Ciulică, Constantin Nedea, Constantin Ghiță și Florea Ciachir, în dosarele nr. 38.513/3/2016, nr. 42.605/3/2016, nr. 42.624/3/2016, nr. 42.627/3/2016, nr. 43.235/3/2016, nr. 43.239/3/2016, nr. 26.043/3/2016, nr. 41.920/3/2016, nr. 37.228/3/2016, nr. 24.501/3/2016, nr. 41.326/3/2016, nr. 41.336/3/2016, nr. 44.346/3/2016, nr. 28.442/3/2016, nr. 24.510/3/CA/2016, nr. 30.232/3/2016, nr. 30.238/3/2016, nr. 41.349/3/2016, nr. 41.356/3/2016, nr. 41.725/3/2016, nr. 41.858/3/2016 și nr. 42.625/3/2016, nr. 11.246/3/2016, nr. 45.454/3/2016 și nr. 38.509/CA/2016 ale Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, și constată că dispozițiile art. I pct. 4, 6, 16, 17 și pct. 19—23 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014 pentru modificarea și completarea Legii recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 iunie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. VALER DORNEANU

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 446

din 28 iunie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 257 alin. (4) din Codul penal

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 257 alin. (4) din Codul penal, excepție ridicată de Florin Olescu în Dosarul nr. 30.780/197/2016 al Judecătoriei Brașov — Secția penală, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.791 D/2017.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată. Se arată că funcționarii publici au atribuții diferite și sunt supuși unor pericole diferite în activitatea pe care o desfășoară, motiv pentru care este întemeiată opțiunea legiuitorului de a acorda o protecție penală sporită jandarmilor și polițiștilor, care interacționează mai des cu membrii societății și sunt supuși mai multor riscuri. Se mai susține că de o protecție juridică asemănătoare se bucură și procurorii și judecătorii, numai că, în cazul lor, legiuitorul a reglementat aceste relații sociale prin infracțiunea de ultraj judiciar, prevăzută la art. 279 din Codul penal. Se arată că, de altfel, neconstituționalitatea textului criticat nu poate fi dedusă din comparația pe care autorul o face între regimul juridic al protecției penale a diferitelor categorii de funcționari publici.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 24 aprilie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 30.780/197/2016, **Judecătoria Brașov — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 257 alin. (4) din Codul penal**, excepție ridicată de Florin Olescu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cauze în care autorul excepției de neconstituționalitate a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de ultraj.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține că textul criticat creează discriminare între polițiști și jandarmi, pe de o parte, și restul funcționarilor publici care îndeplinesc o funcție ce implică exercițiul autorității de stat, la care fac referire prevederile art. 257 alin. (1) din Codul penal, pe de altă parte, întrucât reglementează o protecție penală sporită în favoarea celor dintâi. Se arată că, în cazul infracțiunii de ultraj, obiectul juridic principal este format din relațiile sociale referitoare la autoritatea de stat, de a căror existență și

desfășurare depinde apărarea integrității și prestigiului funcționarilor publici. Totodată, se susține că, fiind o infracțiune complexă, ultrajul are și un obiect juridic secundar, reprezentat de relațiile sociale referitoare la integritatea corporală a funcționarului public. Prin urmare, se arată că subiectul pasiv principal al infracțiunii de ultraj este autoritatea publică în cadrul căreia își desfășoară activitatea funcționarul public ultragiat, iar subiectul pasiv secundar este funcționarul public, care îndeplinește funcția ce implică exercițiul autorității de stat. Or, de vreme ce autoritatea de stat este unică, se susține că nu este justificată protejarea, în mod diferit, a acesteia și a integrității corporale sau a demnității persoanelor investite cu exercitarea funcțiilor publice. Cu titlu exemplificativ se arată că integritatea fizică a unui judecător sau procuror ar trebui să fie ocrotită în egală măsură cu cea a unui polițist sau jandarm.

6. **Judecătoria Brașov — Secția penală** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, apreciind că subiecții pasivi ai infracțiunii de ultraj, în varianta reglementată la art. 257 alin. (4) din Codul penal, au calitatea prevăzută în cuprinsul textului criticat, tocmai datorită faptului că aceste persoane reprezintă autoritatea statului. Se susține totodată că, în lipsa acestei recunoașteri, statul și instituțiile care exercită forța sa coercitivă ar funcționa cu greutate. Referitor la exemplul dat, instanța reține că magistrații sunt protejați penal prin dispozițiile art. 279 din Codul penal ce reglementează ultrajul judiciar.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, se arată că scopul urmărit de legiuitor a fost acela de a crea o protecție sporită anumitor categorii de persoane, care, datorită specificului funcțiilor pe care le exercită, pot fi, mai des, subiect pasiv al infracțiunii de ultraj decât alte categorii de funcționari publici. Se susține că protecția penală asigurată polițiștilor, care, potrivit Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, beneficiază de un cadru legal special, reprezintă o garanție a exercitării atribuțiilor ce le revin și nicidecum un privilegiu, iar legitimitatea sa derivă din însăși legitimitatea existenței autorității. Mai mult, este subliniat faptul că art. 16 din Constituție are în vedere egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, și nu egalitatea autorităților publice între ele. Se mai arată că aceeași normă constituțională implică asigurarea aceluiași regim juridic pentru persoane aflate în situații similare, și nu un regim juridic uniform pentru persoane aflate în situații diferite. Se conchide că textul criticat se aplică, în mod egal, tuturor persoanelor aflate în aceeași situație juridică.

9. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Se susține că prevederile art. 257 alin. (4) din Codul penal reglementează o variantă agravată a infracțiunii de ultraj, fără a crea discriminare între diferite categorii de funcționari publici; dimpotrivă, se apreciază că norma juridică criticată este destinată asigurării, în anumite situații specifice, a egalității cetățenilor. Mai mult, se susține că

scopul legiuitorului a fost acela de a crea o protecție juridică sporită anumitor categorii de persoane, care exercită anumite funcții publice specifice, persoane care pot fi, mai des decât alți funcționari, subiecți activi ai infracțiunii de ultraj. Se arată, de asemenea, că protecția penală asigurată polițiștilor, care, potrivit Legii nr. 360/2002, beneficiază de un statut special, reprezintă o garanție a exercitării de către aceștia a atribuțiilor ce le revin, și nicidecum un privilegiu, iar legitimitatea sa derivă din însăși legitimitatea autorității publice în cadrul căreia ei își desfășoară activitatea.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 257 alin. (4) cu denumirea marginală *Ultrajul* din Codul penal, care au următorul conținut: „*Faptele prevăzute în alin. (1)–(3), comise asupra unui polițist sau jandarm, aflat în exercitarea atribuțiilor de serviciu sau în legătură cu exercitarea acestor atribuții, se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru acea infracțiune, ale cărei limite se majorează cu jumătate.*”

13. Se susține că textul criticat contravine prevederilor constituționale ale art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că art. 257 din Codul penal reglementează: o **variantă tip a infracțiunii de ultraj, prevăzută la alin. (1) al art. 257** anterior menționat, constând în fapte de amenințare, săvârșite nemijlocit sau prin mijloace de comunicare directă, de lovire sau alte violențe, în fapte de vătămare corporală, în loviri sau vătămări cauzatoare de moarte ori în fapte de omor, săvârșite *împotriva unui funcționar public*, care îndeplinește o funcție ce implică exercițiul autorității de stat, aflat în exercitarea atribuțiilor de serviciu sau în legătură cu exercitarea acestor atribuții; **două variante normative asimilate, prevăzute la art. 257 alin. (2) și (3) din Codul penal**, constând în comiterea oricăreia dintre faptele ce constituie elementul material al laturii obiective a infracțiunii de ultraj în varianta tip împotriva unui funcționar public care îndeplinește o funcție ce implică exercițiul autorității de stat ori asupra bunurilor acestuia, *în scop de intimidare sau de răzbunare*, în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu, și, respectiv, în săvârșirea faptelor anterior enumerate, dacă ele *privesc un membru de familie al funcționarului public*; o **variantă agravată, reglementată la art. 257 alin. (4) din Codul penal**, ce constă în săvârșirea unei fapte de ultraj, prevăzute la alin. (1)–(3) ale aceluiași art. 257, săvârșite împotriva unui funcționar public care are *calitatea de polițist sau jandarm*.

15. Prin urmare, **obiectul juridic special** al infracțiunii reglementate la art. 257 din Codul penal este unul complex, obiectul juridic principal fiind format din relațiile sociale referitoare la respectul datorat autorităților de stat, care presupune respect și față de funcționarul care îndeplinește o funcție ce implică exercițiul acestei autorități, iar obiectul juridic special secundar este constituit din relațiile sociale referitoare la libertatea psihică a persoanei, la integritatea sa corporală sau chiar la viața acesteia.

16. În ceea ce privește **subiecții infracțiunii**, în timp ce subiectul activ poate fi orice persoană, subiectul pasiv are calitatea de funcționar public. În cazul variantelor infracționale prevăzute la art. 257 alin. (1)–(3) din Codul penal, acesta din urmă poate fi orice persoană care exercită o funcție publică, iar, în ipoteza variantei agravate, reglementate la art. 257 alin. (4) din Codul penal, este o persoană care are calitatea de polițist sau jandarm.

17. Așa fiind, în considerarea acestor două calități ale subiectului pasiv al infracțiunii (de polițist și de jandarm), legiuitorul a înțeles să prevadă că, în cazul variantei agravate, reglementată la art. 257 alin. (4) din Codul penal, limitele pedepsei prevăzute pentru infracțiunile la care fac referire dispozițiile art. 257 alin. (1)–(3) din Codul penal se majorează cu jumătate, și nu doar cu o treime, regim sancționator prevăzut în cazul celorlalte variante normative ale infracțiunii de ultraj.

18. Funcționarii publici care dețin funcția de polițist sau jandarm se află însă într-o situație diferită de ceilalți funcționari publici, având în vedere atribuțiile și obligațiile profesionale pe care aceștia le au în asigurarea securității publice, aspect ce justifică reglementarea unui regim juridic diferit sub aspectul sancționării faptelor de ultraj comise împotriva lor. Având în vedere această diferență, legiuitorul a reglementat, în cazul infracțiunii de ultraj săvârșite împotriva unui polițist sau jandarm, o pedeapsă mai mare, asigurând în acest fel o protecție penală sporită celor două categorii de funcționari publici anterior precizate. Acest regim sancționator, criticat de autorul excepției, nu este însă unul de natură a discrimina restul funcționarilor publici în raport cu polițiștii sau jandarmii, întrucât diferența de regim juridic, constând în majorarea, cu jumătate, și nu cu o treime, a limitelor speciale ale pedepsei, are o justificare obiectivă, dată de funcțiile publice diferite pe care le dețin subiecții pasivi ai variantelor normative prevăzute la art. 257 alin. (1)–(3) din Codul penal și, respectiv, la art. 257 alin. (4) din Codul penal.

19. În acest sens, Curtea Constituțională a reținut, în mod constant, în jurisprudența sa, că principiul egalității nu interzice reguli specifice în cazul unei diferențe de situații și că inegalitatea reală, ce rezultă din aceste diferențe, poate justifica reguli distincte, în funcție de scopul legii care le conține (a se vedea în acest sens Decizia nr. 107 din 1 noiembrie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 85 din 26 aprilie 1996). De asemenea, instanța de contencios constituțional a mai statuat că, pentru respectarea principiului egalității în drepturi, situațiile în care se află anumite categorii de persoane trebuie să difere în esență și că deosebirea de tratament reglementat în privința unor astfel de persoane trebuie să se bazeze pe un criteriu obiectiv și rațional (a se vedea Decizia nr. 573 din 3 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 363 din 25 mai 2011, și Decizia nr. 366 din 25 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 644 din 2 septembrie 2014).

20. Mai mult, comparația între protecția penală asigurată, prin dispozițiile art. 257 din Codul penal, polițiștilor și jandarmilor, pe de o parte, și cea asigurată magistraților, pe de altă parte, pe care autorul excepției de neconstituționalitate își întemeiază argumentele referitoare la neconstituționalitatea prevederilor art. 257 alin. (4) din Codul penal, este lipsită de temei. Aceasta întrucât legiuitorul a reglementat, la art. 279 din Codul penal, infracțiunea de *ultraj judiciar*, pe care a plasat-o în cuprinsul titlului IV al părții speciale a Codului penal, referitor la infracțiuni contra înfăptuirii justiției, într-o manieră similară infracțiunii prevăzute la art. 257 din Codul penal, diferența dintre cele două infracțiuni constând tocmai în calitatea subiectului pasiv care, în cazul infracțiunii de ultraj judiciar, este un judecător sau un procuror. Astfel, variantele normative ale infracțiunii prevăzute la art. 279 din Codul penal sunt similare cu cele ale infracțiunii

reglementate la art. 257 din același cod, iar elementul material al laturii obiective a acestor variante normative este unul, de asemenea, similar în cazul infracțiunilor de ultraj judiciar și în cel al infracțiunii de ultraj. Mai mult, regimul sancționator al faptelor incriminate la art. 257 alin. (4) din Codul penal și la art. 279 alin. (1)—(3) din Codul penal este același. Or, având în vedere aceste aspecte, nu poate fi reținută o lipsă de asigurare a protecției penale a judecătorilor și procurorilor, în exercitarea

funcțiilor pe care le dețin, în comparație cu protecția penală asigurată polițiștilor și jandarmilor. De altfel, o astfel de critică nu poate fi reținută și pentru motivul că neconstituționalitatea unei dispoziții legale poate fi constatată doar prin raportare la prevederile Constituției, neputând rezulta din compararea normelor juridice criticate cu alte prevederi legale (a se vedea Decizia nr. 304 din 4 mai 2017, paragraful 28).

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Florin Olescu în Dosarul nr. 30.780/197/2016 al Judecătoriei Brașov — Secția penală și constată că dispozițiile art. 257 alin. (4) din Codul penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Brașov — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 iunie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 447

din 28 iunie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39 alin. (1) lit. b) teza a doua din Codul penal

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39 alin. (1) lit. b) teza a doua din Codul penal, excepție ridicată de Mihai Bogdan Neamu în Dosarul nr. 1.779/114/2016 al Tribunalului Buzău — Secția penală, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.818 D/2017.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită. Magistratul-asistent referă asupra faptului că, la dosarul cauzei, autorul excepției de neconstituționalitate a depus concluzii scrise prin care solicită

admiterea acesteia, iar Ministerul Finanțelor Publice, prin Agenția Națională de Administrare Fiscală, a depus concluzii scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată. Se arată că dispozițiile legale criticate au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate, Curtea Constituțională pronunțând numeroase decizii, dintre care, cu titlu exemplificativ, Decizia nr. 368 din 30 mai 2017, prin care au fost respinse, ca neîntemeiate, excepțiile de neconstituționalitate invocate. Se solicită menținerea jurisprudenței anterior menționate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 19 mai 2017, pronunțată în Dosarul nr. 1.779/114/2016, **Tribunalul Buzău — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 39 alin. (1) lit. b) teza a doua din Codul penal**, excepție ridicată de Mihai Bogdan

Neamu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cauze în care autorul excepției de neconstituționalitate a fost trimis în judecată pentru săvârșirea, în concurs real, a infracțiunilor de constituire a unui grup infracțional organizat și abuz în serviciu.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile art. 39 alin. (1) lit. b) teza a doua din Codul penal sunt neconstituționale, întrucât, prin aplicarea alături de pedeapsa principală a unui spor obligatoriu, de o treime din totalul celorlalte pedepse, se ajunge, de cele mai multe ori, la o pedeapsă rezultantă al cărei quantum nu este reglementat cu claritate prin lege. Se arată că, în acest fel, conform textului criticat, pot fi stabilite și aplicate pedepse rezultante exagerat de mari pentru infracțiuni al căror maxim special este mult inferior pedepsei rezultante stabilite, situație în care este încălcat principiul legalității pedepsei. Se susține că un astfel de quantum al pedepsei rezultante nu este reglementat de legea penală și este stabilit fără a fi raportat la un criteriu obiectiv, cum ar fi, maximul special al pedepsei. Se arată că reglementarea, la art. 39 alin. (2) din Codul penal, a unui prag maxim al pedepsei rezultante nu înlătură caracterul incert și nelegal al pedepsei rezultante stabilite în cazul concursului de infracțiuni. Se mai susține că pedepsele stabilite pe baza soluției legislative criticate sunt similare tratamentelor inumane sau degradante.

6. **Tribunalul Buzău — Secția penală** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, apreciind că soluția legislativă criticată reprezintă opțiunea legiuitorului și este în acord cu politica penală a acestuia.

7. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că dispozițiile legale criticate au fost reglementate conform art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituție și respectă exigențele principiului legalității incriminării și al legalității sancțiunilor de drept penal. Se face trimitere la considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 711 din 27 octombrie 2015, paragrafele 41 și 44, precum și la Decizia Curții Constituționale nr. 256 din 5 mai 2016.

8. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, arătând că își menține punctul de vedere care a fost trimis instanței de contencios constituțional și reținut în Decizia Curții Constituționale nr. 545 din 12 iulie 2016.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 39 alin. (1) lit. b) teza a doua din Codul penal, care au următorul conținut: „*În caz de concurs de infracțiuni, se stabilește pedeapsa pentru fiecare infracțiune în parte și se aplică pedeapsa, după cum urmează: [...] b) când s-au stabilit numai pedepse cu închisoare, se aplică pedeapsa cea mai grea, la care se adaugă un spor de o treime din totalul celorlalte pedepse stabilite; [...]*”.

12. Se susține că textul criticat contravine dispozițiilor art. 3 și art. 7 paragraful 1 teza a doua din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale cu privire la interzicerea torturii și la legalitatea incriminării și a pedepsei și ale art. 4 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene

referitor la interzicerea torturii și a pedepselor sau tratamentelor inumane sau degradante. Având în vedere rolul său de unică autoritate de jurisdicție constituțională, Curtea reține că, în realitate, normele de referință invocate sunt cele ale art. 22 și art. 23 alin. (11) din Constituție, astfel cum acestea se interpretează, potrivit art. 20 și art. 148 din Constituție, prin prisma dispozițiilor art. 3 și art. 7 paragraful 1 din Convenție și, respectiv, ale art. 4 din Cartă.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. 39 alin. (1) lit. b) teza a doua din Codul penal au mai fost supuse controlului de constituționalitate, prin raportare la critici de neconstituționalitate similare, fiind pronunțate în acest sens Decizia nr. 711 din 27 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 913 din 9 decembrie 2015, Decizia nr. 788 din 5 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 209 din 8 martie 2018, și Decizia nr. 740 din 23 noiembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 249 din 21 martie 2018, prin care excepția de neconstituționalitate invocată a fost respinsă, ca neîntemeiată.

14. Prin Decizia nr. 711 din 27 octombrie 2015, Curtea a reținut că dispozițiile de lege criticate reglementează în materia sancționării concursului de infracțiuni săvârșite de persoana fizică, infractor major, pentru ipoteza în care s-au stabilit numai pedepse cu închisoarea, stabilind tratamentul penal al concursului de infracțiuni prin aplicarea sistemului cumulului juridic cu spor obligatoriu și fix. Așadar, potrivit prevederilor precitate, dacă pentru infracțiunile concurente s-au stabilit numai pedepse cu închisoarea, se va aplica pedeapsa cea mai grea, la care se adaugă un spor de o treime din totalul celorlalte pedepse stabilite. În context, Curtea a reținut că o limitare cu privire la quantumul pedepsei rezultante ce urmează a fi executată se face prin dispozițiile art. 60 din Codul penal, aceasta neputând fi mai mare de 30 de ani de închisoare.

15. În actualul Cod penal, legiuitorul român are o orientare mai degrabă preventivă decât represivă, de vreme ce a optat pentru reducerea limitelor speciale de pedeapsă pentru mai multe infracțiuni, concomitent cu înăsprirea tratamentului penal al pluralității de infracțiuni, în contextul în care critica principală a tendințelor legislative anterioare de majorare a limitelor maxime de pedeapsă, ca principal instrument de combatere a unor infracțiuni, a fost aceea că sistemul sancționator al vechiului Cod penal nu mai reflecta în mod corect sistemul valorilor sociale pe care legea penală este chemată să le protejeze. Astfel, în expunerea de motive la proiectul Legii privind Codul penal se arată că „soluția de dorit nu este deci o majorare dusă la absurd a limitelor de pedeapsă, care nu face altceva decât să nesocotească ierarhia valorilor sociale într-o societate democratică”. Pe de altă parte, legiuitorul a urmărit ca noul Cod penal să ofere și instrumente mult mai eficiente pentru individualizarea și sancționarea pluralității de infracțiuni, în condițiile în care, sub imperiul fostei reglementări, pluralitatea de infracțiuni, deși un indiciu important privind pericolozitatea sporită a infractorului, rămânea practic nesancționată, cauza de agravare fiind, în foarte multe situații, ignorată de instanțe în stabilirea pedepsei rezultante, din cauza faptului că sporul de pedeapsă prevăzut de lege avea un caracter facultativ. Așa încât, noul Cod penal răspunde unei puternice exigențe sociale, de a reglementa mai sever tratamentul sancționator al celui care repetă comportamentul infracțional. Potrivit expunerii de motive la proiectul Legii privind Codul penal, „într-un stat de drept, întinderea și intensitatea represiunii penale trebuie să rămână în limite determinate, în primul rând, prin raportare la importanța valorii sociale lezate pentru cei care înfrâng pentru prima oară legea penală, urmând să crească progresiv pentru cei care comit mai multe infracțiuni înainte de a fi definitiv condamnați și cu atât mai mult pentru cei aflați în stare de recidivă. De aceea,

limitele de pedeapsă prevăzute în partea specială trebuie corelate cu dispozițiile părții generale, care vor permite o agravare proporțională a regimului sancționator prevăzut pentru pluralitatea de infracțiuni”. Așadar, în cazul concursului de infracțiuni, pe lângă pedeapsa cea mai grea cu închisoarea — singura sancțiune aplicată, în mod obișnuit, de către instanțe sub legea veche —, sub imperiul legii noi este obligatorie aplicarea unui spor egal cu o treime din totalul celorlalte pedepse. Având în vedere toate cele arătate, Curtea a reținut că, întrucât săvârșirea mai multor infracțiuni de către aceeași persoană demonstrează o perseverență pe calea infracțională a acesteia, sunt necesare sisteme de sancționare adecvate pentru asigurarea constrângerii și reeducării, iar reglementarea acestora nu trebuie să se facă decât cu respectarea Constituției și a supremației sale (paragrafele 24, 26, 27 și 28).

16. Prin aceeași decizie, Curtea a mai reținut că reglementarea tratamentului penal al concursului de infracțiuni intră în atribuțiile organului legiuitor, conform politicii penale a statului, potrivit rolului său constituțional de unică autoritate legiuitoare a țării, prevăzut la art. 61 alin. (1) din Legea fundamentală, care, realizând o individualizare legală a sancțiunilor în materie, apreciază, în concret, în funcție de o serie de criterii, printre care și frecvența fenomenului infracțional. Așa fiind, Curtea a reținut că, prin adoptarea noului regim juridic de sancționare a celor două forme de concurs de infracțiuni, real și formal — cât privește persoana fizică, infractor major —, reglementând mai sever tratamentul sancționator al celui care repetă comportamentul infracțional, Parlamentul s-a plasat în interiorul marjei sale de apreciere.

17. De asemenea, Curtea nu a reținut nici susținerile autorului excepției potrivit cărora prevederile constituționale ale art. 23 referitor la libertatea individuală ar fi încălcate de dispozițiile de lege criticate. Libertatea individuală nu are caracter absolut, fiind necesar a se exercita între coordonatele stabilite de ordinea de drept, așa încât încălcarea regulilor care compun ordinea de drept autorizează legiuitorul să reglementeze, în funcție de gravitatea comportamentului infracțional, norme penale care vizează direct libertatea persoanei. Aceste dispoziții penale însă trebuie să fie strict delimitate și condiționate, astfel încât libertatea individuală să

fie respectată. Or, Curtea a constatat că normele criticate permit o individualizare judiciară a pedepsei principale (rezultante) în caz de concurs de infracțiuni „în condițiile și în temeiul legii”, potrivit art. 23 alin. (12) din Legea fundamentală, o garanție împotriva unei eventuale ingerințe arbitrare a judecătorului în libertatea individuală reprezentând-o limita generală a pedepsei închisorii impusă de lege. Așadar, o limitare cu privire la cuantumul pedepsei rezultante ce urmează a fi executată se face prin dispozițiile art. 60 din Codul penal, aceasta neputând fi mai mare de 30 de ani de închisoare. Cu alte cuvinte, dacă sporul obligatoriu ar depăși limita generală a pedepsei închisorii impusă de lege, pedeapsa se reduce corespunzător (paragraful 44).

18. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina modificarea jurisprudenței anterior invocate, atât soluția, cât și considerentele reținute în decizia mai sus analizată sunt aplicabile și în prezenta cauză.

19. Distinct de cele reținute prin Decizia nr. 711 din 27 octombrie 2015, Curtea constată că dispozițiile legale criticate prevăd reguli clare, precise și previzibile de stabilire a pedepsei în cazul concursului de infracțiuni, atunci când pentru faptele săvârșite s-au stabilit numai pedepse cu închisoarea, reguli a căror aplicare duce la stabilirea unei pedepse rezultante care nu poate depăși maximul general al pedepselor penale cu închisoarea, motiv pentru care nu poate fi reținută încălcarea prin textul criticat a dispozițiilor art. 7 paragraful 1 teza a II-a din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la legalitatea incriminării și a pedepsei, astfel cum acestea au fost preluate la art. 23 alin. (12) din Legea fundamentală.

20. Pentru aceleași motive, Curtea reține că nu poate fi constatată nici încălcarea, prin prevederile art. 39 alin. (1) lit. b) teza a doua din Codul penal, a dispozițiilor convenționale și a celor de drept european referitoare la interzicerea torturii și a pedepselor sau tratamentelor inumane sau degradante, astfel cum acestea se regăsesc la art. 22 alin. (2) din Constituție, aplicarea textului criticat neputând afecta integritatea fizică sau psihică ori demnitatea persoanei condamnate câtă vreme pedeapsa rezultantă nu depășește maximul general al pedepsei prevăzut la art. 60 din Codul penal.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Mihai Bogdan Neamu în Dosarul nr. 1.779/114/2016 al Tribunalului Buzău — Secția penală și constată că dispozițiile art. 39 alin. (1) lit. b) teza a doua din Codul penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Buzău — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 iunie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 1.215/2009 privind stabilirea criteriilor și a condițiilor necesare implementării schemei de sprijin pentru promovarea cogenerării de înaltă eficiență pe baza cererii de energie termică utilă

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Guvernului nr. 1.215/2009 privind stabilirea criteriilor și a condițiilor necesare implementării schemei de sprijin pentru promovarea cogenerării de înaltă eficiență pe baza cererii de energie termică utilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 748 din 3 noiembrie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 10, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Prin decizie a președintelui ANRE se stabilesc producătorii de energie electrică și termică în cogenerare care beneficiază de schema de sprijin, precum și bonusurile și cantitățile de energie electrică de înaltă eficiență care beneficiază de schema de sprijin în anul următor, aferente fiecărui producător.”

2. La articolul 10, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (5¹), cu următorul cuprins:

„(5¹) În trimestrul II al fiecărui an, pe lângă analiza prevăzută la art. 25, ANRE realizează o analiză de ajustare a bonusurilor și a prețurilor energiei termice produse și livrate din centrale termice care beneficiază de schema de sprijin. În cazul în care această analiză conduce la variații ale bonusurilor și ale prețurilor energiei termice mai mari de +/-2,5%, președintele ANRE aprobă prin decizie, până la data de 30 iunie, noile valori ale acestora, care se aplică începând cu data de 1 iulie a anului curent.”

3. La articolul 10, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) În cazul producătorilor care utilizează mixuri de combustibil, valoarea bonusului prevăzută la alin. (5) și (5¹) se stabilește în funcție de combustibilul majoritar considerat la stabilirea cantității semestriale de energie electrică de înaltă eficiență menționată la alin. (5) și (5¹).”

4. La articolul 12, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Prin excepție de la prevederile alin. (1) și (2), până la data de 25 octombrie a fiecărui an, ANRE stabilește contribuția

pentru cogenerare de înaltă eficiență aplicabilă în perioada noiembrie—decembrie a anului curent, prin considerarea necesarului de venituri pentru plata bonusului pentru aceeași perioadă.”

5. La articolul 21, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Prețul de vânzare al energiei electrice produse în cogenerare de înaltă eficiență, prin contracte reglementate, este stabilit semestrial prin ordin al președintelui ANRE la nivelul a 90% din prețul mediu de tranzacționare a energiei electrice realizat pe ultimele 12 luni pe piața pentru ziua următoare și pe piața intrazilnică de energie electrică.”

6. La articolul 23, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Diminuarea determinată în conformitate cu alin. (1) și (2) se aplică bonusurilor ajustate potrivit prevederilor art. 10 alin. (5¹).”

7. La articolul 25, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 25. — (1) Anual, până la data de 30 octombrie, ANRE analizează factorii care influențează modificarea valorii bonusurilor și a prețurilor pentru energia termică produsă și livrată din centrale de cogenerare care beneficiază de schema de sprijin.”

8. La articolul 25, după alineatul (2) se introduc trei noi alineate, alineatele (3)—(5), cu următorul cuprins:

„(3) Bonusurile determinate conform alin. (2) se aplică și în perioada noiembrie—decembrie a anului curent, conform reglementărilor ANRE.

(4) Bonusurile stabilite pentru fiecare producător pentru perioada noiembrie—decembrie a anului curent se diminuează, după caz, conform rezultatelor ultimei analize efectuate de ANRE.

(5) Prețurile energiei termice determinate conform alin. (2) se aplică și în perioada noiembrie—decembrie a anului curent.”

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DÂNCILĂ

Contrasemnează:

Ministrul energiei,

Anton Anton

Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale
și administrației publice,

Paul Stănescu

Ministrul economiei,

Dănuț Andrușcă

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea anexei nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 229/2009 privind reorganizarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva și aprobarea regulamentului de organizare și funcționare

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Anexa nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 229/2009 privind reorganizarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva și aprobarea regulamentului de organizare și funcționare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 162 din 16 martie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se înlocuiește cu anexa la prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:
Ministrul apelor și pădurilor,
Ioan Deneș
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 31 octombrie 2018.
Nr. 850.

ANEXĂ
(Anexa nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 229/2009)

UNITĂȚI
cu personalitate juridică din structura Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva

Nr. crt.	Denumirea unității	Sediul unității
1.	Administrația Parcului Natural Balta Mică a Brăilei	Str. Golești nr. 29, municipiul Brăila, județul Brăila, cod 810024
2.	Administrația Parcului Natural Bucegi	Str. Principală nr. 71, comuna Moroieni, județul Dâmbovița, cod 137310
3.	Administrația Parcului Național Buila — Vânturărița	Str. Pieții nr. 7, orașul Horezu, județul Vâlcea, cod 245800
4.	Administrația Parcului Național Călimani	Satul Șarul Dornei, comuna Șarul Dornei, nr. 54 C, județul Suceava, cod 727515
5.	Administrația Parcului Național Cheile Bicazului — Hășmaș	Satul Izvorul Mureș, comuna Voșlăbeni, Strada Principală nr. 664, județul Harghita, cod 537355
6.	Administrația Parcului Național Cheile Nerei — Beușnița	Satul Sasca Montană, comuna Sasca Montană, nr. 236, județul Caraș-Severin, cod 327330
7.	Administrația Parcului Natural Comana	Str. Gellu Naum nr. 608, comuna Comana, județul Giurgiu, cod 087055
8.	Administrația Parcului Național Cozia	Str. Lotrului nr. 8A, orașul Brezoi, județul Vâlcea, cod 245500
9.	Administrația Parcului Național Defileul Jiului	Str. Locotenent-Colonel Dumitru Petrescu nr. 3, municipiul Târgu Jiu, județul Gorj, cod 210182
10.	Administrația Parcului Național Domogled — Valea Cernei	Str. Castanilor nr. 18, orașul Băile Herculane, județul Caraș-Severin, cod 325200
11.	Administrația Parcului Natural Grădiștea Muncelului — Cioclovina	Aleea Parcului nr. 21, municipiul Deva, județul Hunedoara, cod 330026
12.	Administrația Parcului Natural Lunca Mureșului	Pădurea Ceala FN, municipiul Arad, județul Arad, cod 2900
13.	Administrația Parcului Natural Munții Maramureșului	Str. 22 Decembrie nr. 20, orașul Vișeu de Sus, județul Maramureș, cod 435700
14.	Administrația Parcului Național Munții Măcinului	Str. 9 Mai nr. 4 bis, municipiul Tulcea, județul Tulcea, cod 820026
15.	Administrația Parcului Național Munții Rodnei	Str. Principală nr. 1.445, comuna Rodna, județul Bistrița-Năsăud, cod 427245

Nr. crt.	Denumirea unității	Sediul unității
16.	Administrația Parcului Național Piatra Craiului	Str. Toplița nr. 150, orașul Zărnești, județul Brașov, cod 505800
17.	Administrația Parcului Natural Porțile de Fier	Str. Banatului nr. 92, orașul Orșova, județul Mehedinți, cod 225200
18.	Administrația Parcului Natural Putna-Vrancea	Comuna Tulnici, județul Vrancea, cod 627365
19.	Administrația Parcului Național Retezat	Satul Nucșoara, comuna Sălașu de Sus, nr. 284, județul Hunedoara, cod 337423
20.	Administrația Parcului Național Semenic — Cheile Carașului	Str. Petru Maior nr. 69 A, municipiul Reșița, județul Caraș-Severin, cod 320112
21.	Administrația Parcului Natural Vânători-Neamț	Str. Zimbrului nr. 2, comuna Vânători-Neamț, județul Neamț, cod 617500
22.	Muzeul Cinegetic al Carpaților „Posada”	Str. Posada nr. 11, orașul Comarnic, județul Prahova, cod 105700
23.	Administrația Parcului Natural Apuseni	Satul Sudrigiu, nr. 136, comuna Rieni, județul Bihor, cod 417419

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru completarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 837/1995 cu privire la criteriile de salarizare în valută și celelalte drepturi în valută și în lei ale personalului trimis în misiune permanentă în străinătate

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — După poziția nr. 131 din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 837/1995 cu privire la criteriile de salarizare în valută și celelalte drepturi în valută și în lei ale personalului trimis în misiune permanentă în străinătate, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 210 din 5 septembrie 1996, cu modificările și completările ulterioare, se introduce o nouă poziție, poziția nr. 132, cu următorul cuprins:

„132. Oman USD 700”.

Art. II. — Hotărârea Guvernului nr. 837/1995 cu privire la criteriile de salarizare în valută și celelalte drepturi în valută și în lei ale personalului trimis în misiune permanentă în străinătate, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 210 din 5 septembrie 1996, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu completările aduse prin prezenta hotărâre, se va republica, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor externe,
Teodor-Viorel Meleşcanu
Ministrul muncii și justiției sociale,
Lia-Olguța Vasilescu
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 31 octombrie 2018.
Nr. 866.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2019 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2019 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

